

ропа. Мъстните жители го именуват „гранчакъ“. Ако стеблото му се разръже съ брадва, може да се добие цъла кофа течност, която е отлична прамамка за риби. Хвърли ли се течността въ водата, рибите изгубватъ съзнание и излизатъ на повърхността на водата. Тогава и деца могатъ да ги уловятъ съ ръце. Рибите не губятъ своя вкусъ следъ подобенъ начинъ на ловене и не сѫ вредни за здравето. Обаче изглежда, че сокътъ на „гранчакъ“ е отровенъ: падне ли капка отъ него въ окото, става очно възпаление.

Пътуването съ аероплани днесъ е много по-безопасно, отколкото преди три години. Така въ Америка презъ 1928 година на 4000 въздушни летения се пада една смъртоносна аеропланна катастрофа; презъ 1930 година при 17,000 въздухоплавателни полети е имало само единъ смъртенъ случай. Същиятъ напредъкъ въ въздухоплаването има и въ Европа, гдето нещастията съ аероплани сѫ много по-малко, отколкото при железните. Злополуките намаляватъ, защото се употребяватъ по-успъшни и по-сигурни аероплани съ големи мотори. Освенъ това пътническиятъ аероплани разполагатъ съ радиоапарати, чрезъ които получаватъ сведения за промяните на времето; па и авиаторите днесъ сѫ вече по-вещи и по-умели, отколкото бѣха по-рано.

Ловъ съ орли и соколи. Тоя ловъ е много старъ. Въ сръдните вѣкове ловците въ Германия и Англия най-много обичали да ходятъ на ловъ съ опитомени орли и соколи. Фридрихъ Велики съ особенъ законъ забранилъ тоя ловъ въ Германия; това дори станало причина да развали отношенията си съ датския царски дворъ, отъ който билъ получилъ два хубави ловни сокола. Отъ тогава тоя ловъ постепенно билъ обреченъ на забраняване.

Преди нѣколко години нѣмския художникъ Радлеръ започналъ да опитомява орли и соколи за ловни цели. Отначало Радлеръ образувалъ единъ малъкъ кръжецъ хора — любители на тоя ловъ, който напоследъкъ се е разрастналъ въ голъмо дружество, членове на което сѫ богати люди. Както нѣкога, тъй и сега, ловътъ съ соколи въ Германия става въ долината на река Рейнъ, и